

سریال شارلی ابدو

در بررسی پیامدهای شش سال پیش نباید از تلاش‌های تهوع آوری نظیر تحركات فاشیست‌های پکیدا و متهمان به جنایت علیه بشریت نظیر تانیاهاو (که با عجله خود را به پاریس رساند تا در رژه بیزاری از حمله مسلحانه به دفتر شارلی ابدو شرکت کند)، به‌عنوان بخش دیگری از چهره گریه رادیکالیسم که واقعیت جهان کنونی ما را تشکیل می‌دهد، غافل شویم؛ تا آنجا که یک کارتونیس‌ت فرانسوی، گروه پکیدا و امثال آن را همچون لاشخوهرهایی تصویر کرد که اطراف دفتر شارلی ابدو پرسه می‌زدند تا از جنازه‌های برجای‌مانده تغذیه کنند. اگر شش سال پیش در برابر این پرسش قرار داشتیم که آیا شعار «من شارلی ابدو هستم» از ظرفیت‌های لازم برای تبدیل‌شدن به گفتمانی جهانی و ایجاد حرکتی مؤثر در دفاع از آزادی بیان در برابر بنیادگرایی خشن و نژادسنانی داعشیسم و طالبانیسم برخوردار است، اینک همین پرسش در پیی دو واقعه مناظر یعنی قتل معلم فرانسوی و اهانت به ساعت پیامبر اسلام، جان دوباره یافته است؛ آیا نمایش کاریکاتور پیامبر اسلام در سایر مدارس فرانسه از سوی همکاران معلم مقتول واجد همان کارکردی است تا به‌جای تحریک احساسات مسلمانان، آنان را به رواداری و احترام به آزادی بیان وادار کند؟ یا اینکه تأثیر این الگوهای رفتاری نمری جز مدین بر آتش خشم و نفرت پراکنی ندارد؟

دوگانه رادیکال: آشکار است که بررسی راه‌های گذر از رادیکالیسم خشن و کور، بدون توجه به زمینه‌های پیدایش آن ممکن نیست. می‌توان به صحنه‌های خشونت‌باری همچون حادثه شارلی ابدو یا قتل یک معلم رویکردی حقوقی داشت و با اطمینان از منطقی‌بودن قضاوت خود، گفت اما این رویکرد حقوقی چه گرهی از مشکل واقعیت موجود و تهدید رادیکالیسم خشن می‌کشد؟ آیا با چنین منطقی می‌توانیم مطمئن باشیم از میان بیش از یک میلیارد و نیم مسلمان که احساس تحقیر و اهانت می‌کنند، گروهی اندک دست به اقدامات انتقام‌جویانه نخواهند زد؟

کما اینکه پس از شش سال دیدیم چنین نشد. این همان سخن تأمل‌برانگیزی نبود که محمد السالم، روزنامه‌نگار بخش عربی شبکه تلویزیونی قطری، شش سال پیش ضمن محکوم‌کردن جنایت شارلی ابدو، در دفاع از موضوع صلاح‌الدین خدر، سردبیر وقت این شبکه چنین نوشت: «اگر شما به یک میلیارد و نیم مسلمان توهین می‌کنید، از اینکه یک یا دو نفر از میان آنها بخواهند شما را بکشند، شگفت‌زده نشوید». آنچه در شش سال گذشته در پاریس رخ داده است، به‌هیچ‌وجه تقابیل آزادی و ضد‌آزادی نبوده، بلکه مقابله دو جریان است. اروپاییان می‌توانند همچنان بر اندیشه «اروپامحوری» به‌عنوان تحفه ایدئولوژیک قرن نوزدهمی خود پای بشارند و به دلیل اعتقاد به لیبرالیسم، اهانت به مقدسات یک میلیارد و نیم انسان را مصداق آزادی و «حق مسلم» خود بدانند، اما در پشت این «حق مسلم» که تلاش می‌شود با شعار آزادی آراسته شود، چهره ایدئولوژی تمامیت‌خواهانه و ابحصارطلبانه‌ای پنهان است که فقط «خود» را صاحب «حق مسلم» می‌داند و هیچ «حق مسلمی» برای «دیگری» قائل نیست.
باین‌حال این یک سوی ماجراست؛ در سوی دیگر نیز جریانی ایستاده است که مشابه همین نگاه را دارد. او نیز که میوه تلخ درخت تبعیض و بی‌عدالتی است، توسل به ابزار خشونت را در برابر «دیگری» حق مسلم خود می‌داند. تقابیل این دو رویکرد سیکل معیوبی را شکل می‌دهد که نتیجه آن اهانت و تحقیر از یک سو و خشونت از سوی دیگر است. از این‌رو تحلیل حوادث سریالی شارلی ابدو در چارچوب منطق «دفاع و دشم‌نی با آزادی»، در دستیابی به فهم صحیح از ماهیت حادثه تلخ پاریس به‌فایات عقیم و در نیل به راه‌حلی منطقی و کارآمد برای پایان‌بخشیدن به خشونت‌هایی از این دست کاملاً ناتوان است. می‌توانیم همچنان با نظر شش سال پیش صلاح‌الدین خدر در این نکته موافق باشیم که می‌گفت: اگر روش شما در توهین به میلیون‌ها نفر «معتدل و آزادی‌خواهانه» باشد، تحریک تندروها یک حرکت «شجاعانه» نیست. شاید در این زمینه سخنی رساتر از سخن هوشمندانه اسلاوی ژنژک، فیلسوف معاصر، نیایم که در پی حادثه شارلی ابدو می‌گفت: «آنها که نمی‌توانند در برابر دموکراسی لیبرال موضعی انتقادی داشته باشند، نمی‌توانند بنیادگرایی رادیکال مذهبی را محکوم کنند».

موضع روشنفکری (دینی): آنچه درباره این تقابل مخرب گفتیم، هیچ‌گاه نمی‌تواند از مسئولیت روشنفکران (مسلمان) در قبال سریال نامبارک شارلی ابدو بکاهد. بدون شک انتخاب روشنفکری (دینی) در این عرصه نمی‌تواند انتخابی باشد که بنیادگرایی رادیکال از آن تغذیه می‌کند. در این زمینه، حقیقتی که ژنژک در سال‌های اخیر همواره بر آن تأکید کرده، قابل تأمل است: «هر ظهوری از فاشیسم، نشانه‌ای از باز برگ یک انقلاب شکست‌خورده»، «لوح‌گرفتن فاشیسم شکست چپ است، اما در همان حال اثباتی است بر اینکه یک پتانسیل انقلابی و نارضایتی وجود داشته است که چپ‌قادر به حرکت‌رآوردن آن نبوده است». این تجربه به ما می‌گوید گرایش‌های پوپولیستی همواره از خلا ناشی از ناکامی تفکرات روشنفکری دینی بهره برده‌اند، هرگاه تفکرات اصلاح‌طلبانه و روشنفکری دینی در استفاده از ظرفیت‌های اجتماعی وهدایت تحولات اجتماعی ناکام بماند، گرایش‌های افراطی‌عوام‌انگیز با سوارشدن بر موج مطالبات اجتماعی، نقش آفرینی می‌کنند.

ادامه در صفحه ۹

مهرشاد ایمانی: بررسی تحركات انتخاباتی اصلاح‌طلبان تا اینجای کار نشان می‌دهد آنها نه‌تنها از سیاست ائتلاف با یک نیروی غیراصلاح‌طلب اما میانه‌رو مانند علی لاریجانی گذر کرده‌اند، بلکه بنای رسیدن به یک اجماع درون‌جبهه‌ای را هم ندارند؛ سیاستی که به نوعی در انتخابات مجلس یازدهم در اسفند ۹۸ نیز بنید آمد و پس از آنکه شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان اعلام کرد لیست انتخاباتی ارائه نمی‌کند، چند حزب مانند اتحاد ملت و ندای ایرانیان اعلام کردند لیست نمی‌دهند و حزب کارگزاران لیست جداگانه خود با عنوان «یاران هاشمی» را عرضه کرد و تعدادی از اصلاح‌طلبان از جمله محمدعلی وکیلی، مصطفی کواکبیان، علیرضا محبوب، داوود محمدی و... هم با لیستی به نام «ائتلاف برای ایران» به صحنه آمدند که هیچ‌کدام نتوانست با اقبال عمومی مواجه شود. البته حضور حداقلی مردم در آن انتخابات علاوه بر چندپاره‌بودن اصلاح‌طلبان در انتخابات و عدم توفیق در ارائه لیست واحد، ردصالحات‌های شورای نگهبان و وضعیت سخت معیشتی مردم و انتقادهای موجود به عملکرد دولت هم مزید بر علت شد.

در همان انتخابات هم اصلاح‌طلبان از یک سال و چند ماه پیش‌تر بحث تشکیل پارلمان اصلاحات را مطرح کرده بودند و می‌گفتند تا اسفند ۹۷ اساسنامه این تشکیلات نوشته و عرضه می‌شود که نه‌تنها چنین انتافقی رخ نداد، بلکه پارلمان اصلاحات به‌کلی به دست فراموشی سپرده شد. قرار بود در آن تشکیلات همه احزاب دور هم جمع شوند و به رایزنی درباره مسائل مختلف کشور از جمله انتخابات بپردازند تا

در نهایت نامزدهای نهایی انتخابات با رأی اکثریت این مجموعه مشخص و به مردم معرفی شوند. اختلاف‌های اصلاح‌طلبان در فرایند چگونگی تشکیل پارلمان اصلاحات، اختلاف بر سر هم‌وزن‌بودن احزاب، اختلاف بر سر ماهیت موضوعاتی که در آن مورد بحث قرار می‌گرفت، اختلاف بر سر اینکه پارلمان باید صرفا به مسئله انتخابات ورود کند یا باید درباره همه مسائل مهم کشور اظهار نظر کند و در نهایت آیا قرار است پارلمان اصلاحات یک حزب فراگیر باشد و نقش احزاب را تضعیف کند یا آنکه می‌خواهد نقش دقیق جبهه‌ای را ایفا کند، همه و همه مانع تشکیل این تشکیلات سیاسی شد. بعد از آن هم اصلاح‌طلبان باز بر سر چگونگی ورود به انتخابات و اینکه آیا باید با لیست ائتلافی وارد شد یا باید با هویت اصلاح‌طلبی به عرصه آمد، دچار اختلاف شدند. در نهایت هم برخی از اصلاح‌طلبان سازوکار «سرا» را برای رای‌گیری اولیه میان اصلاح‌طلبان سراسر کشور بر نامزدهای مدنظر پیشنهاد دادند که آن‌هم با اجماع مجموعه نیروهای اصلاح‌طلب همراه نبود. بعد از انتخابات مجلس، نیروهای سیاسی اصلاح‌طلب درباره روند انتخابات در سال ۱۴۰۰ با تردید مواجه شدند. برخی از اساس ورود به انتخاباتی را که نیروهای اصلی ردصالحیت شوند، درست نمی‌دانستند، برخی همچنان بر سیاست ائتلافی اصرار می‌کردند و برخی نیز دم از ورود با هویت اصلاح‌طلبی می‌زدند. هرچه جلوتر آمدیم، اصلاح‌طلبان بر یک موضوع تا حدی به اشتراک رسیدند که دیگر سرمایه اجتماعی اصلاحات پذیرای ائتلاف با یک نیروی اصولگرا نیست؛ به همین دلیل آخرین حزبی که از این سیاست حمایت می‌کرد،

سیاست

نامزدهای حزبی به خط شدند

مرعشی: کاندیداهای حزبی ما جهانگیری، محسن هاشمی، همتی، ملکزاده، هاشمی طبّا و کرباسچی هستند

یعنی حزب کارگزاران نیز از موضع خود کوتاه آمد و حسین مرعشی در گفت‌وگو با روزنامه «شرق» اعلام کرد: «قطعا معرفی و حمایت از یک نامزد اصلاح‌طلب اولویت ماست... کارگزاران اکنون چهار نامزد حزبی دارد و نیازی ندارد از آقای لاریجانی حمایت کند... حزب کارگزاران که بیشترین ظرفیت را برای معرفی نامزد دارد، حتما از یک نامزد غیر حزبی و حتی غیرجبهه‌ای حمایت نمی‌کنند...».
او بعد از این گفت‌وگو در مصاحبه‌ای با «خبرآنلاین» چهار نامزد حزبی را به شش نامزد افزایش داد و اسامی آنها را اعلام کرد: «کاندیداهای حزبی ما مشخص هستند: آقای جهانگیری، آقای محسن هاشمی، آقای همتی، آقای ملکزاده، آقای هاشمی‌طبّا، آقای کرباسچی و... مطرح هستند، البته هنوز خودشان نپذیرفته‌اند. ترجیح اکثریت اصلاح‌طلبان بر اساس تجربه گذشته، این است که کاندیداهای خودشان را داشته باشند».
در کنار موضع اخیر سخنگوی حزب کارگزاران، عیسی چمبر، عضو شورای مرکزی و معاون اجرایی حزب ندای ایرانیان نیز در گفت‌وگو با «باشگاه خبرنگاران جوان» رسماً اعلام کرده است که حزب ندا خبر نگاران را نامزد اختصاصی خود به میدان آید: «حزب ما برای انتخابات ریاست‌جمهوری اسمال کماکان جلسات مختلفی را برگزار می‌کند و بیشتر هم به دنبال داشتن نامزد اختصاصی هستیم». او حتی تا اینجای کار صادق خرازی را هم به‌عنوان نامزد حزب ندا معرفی کرده است: «گزینۀ اصلی ما برای انتخابات ریاست‌جمهوری، آقای صادق خرازی، دبیرکل حزب ندای ایرانیان است، اما خودشان برای ورود قطعی به میدان انتخابات هنوز به جمع‌بندی نرسیده‌اند». از سوی دیگر اعلام نامزدی

مرور دولت دوم حسن روحانی

دردسرهای عظیم

دیگری بدهد، به اعتقاد من آدرس غلط به مردم داده است. پنجم دی‌ماه سال ۹۶ بود که مردم نگاهان دیدند در خیابان‌ها عده‌ای شعار می‌هند و شعارها کم‌کم به شعارهای هنجار شکنانه و غیرقابل‌قبول برای همه مردم تبدیل شد و مردم را دچار حیرت کرد. حادثه دی‌ماه، آقای ترامپ را به طمع انداخت که در اواخر دی‌ماه اقدام کند من در برجام نمی‌مانم».

ترامپ، برجام وعکس یادگاری

نیمه اردیبهشت سال ۹۷، رئیس‌جمهور آمریکا بالاخره تهدید خود را عملی کرد و به صورت یک‌طرفه از برجام خارج شد. دونالد ترامپ اعلام کرد این توافق‌نامه وحشتناک بوده و هرگز نباید امضا می‌شده است. پس از آن بود که رئیس‌جمهور آمریکا باالترین سطح از تحریم‌های اقتصادی را علیه ایران اعمال کرد. حسن روحانی نیز بعد از این اتفاق خبر داد که ایران در برجام خواهد ماند، اما در صورت نیاز، غنی‌سازی صنعتی را بدون محدودیت آغاز می‌کند. دولت از آن تاریخ تا امروز پنج گام برای کاهش تعهدات هسته‌ای برجام برداشته است. رئیس‌جمهور چندی‌پیش خروج ترامپ از برجام را به دلیل لجبازی با باراک اوباما، رئیس‌جمهور سابق آمریکا، دانسته و گفته بود: «امریکایی‌ها ۱۸ اردیبهشت ۹۷ تحت فشار تدروهای داخلی آمریکا، اسرائیل و عربستان و لجبازی‌ای که ترامپ با رئیس‌جمهور قبلی داشت، دست به دست هم دادند، کار بسیار احمقانه‌ای انجام داده و از این توافق به صورت یک‌جانبه خارج شدند. ذهنیت آنها این بود که با خروج آنها، ما هم از برجام خارج می‌شویم و پرونده به شورای امنیت می‌رود و در نهایت ما هر آنچه را به دست آورده‌ایم از دست می‌دهیم». با اینکه دونالد ترامپ با خروج از برجام، دیوار بی‌وفایی بین ایران و آمریکا را بالاتر برد، اما چندین بار مدعی شد که می‌خواهد با ایران مذاکره کند. تیر سال ۹۷ محمود واعظی، رئیس‌دفتر روحانی، خبر داد که در حاشیه مجمع عمومی سازمان ملل در سال ۹۶ رئیس‌جمهوری آمریکا هشت بار تلاش کرده با رئیس‌جمهوری ایران صحبت کند، اما پاسخ حسن روحانی منفی بوده است. سال گذشته چند روز مانده به نشست سازمان ملل، ترامپ در نشست مشترک خود با مانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، گفت احتمال دیدار با رئیس‌جمهور ایران در چند هفته آینده واقع‌بینانه به نظر می‌رسد. روحانی اما دراین‌باره گفت اگر راست می‌گویید اولین گام بازگشتن از تحریم‌های ایران است. او همچنین به طعنه گفت که به‌دنبال عکس‌گرفتن نیست. روحانی در سخنرانی خود در نیویورک

محمدرضا عارف و گفتن اینکه «اگر لازم باشد راحت به میدان می‌آیم»، نشان می‌دهد اصلاح‌طلبان تقریباً همان سیاست را پیش گرفته‌اند که در انتخابات ۹۸ برگزیدند و قانم به تصمیم احزاب و شخصیت‌ها و نه جبهه اصلاحات (تصمیم جمعی همه اصلاح‌طلبان) شده‌اند و گویا بنا ندارند بر سر یک میز مشترک به نامزدی واحد برسند تا دست‌کم بتوانند بر سر آن نامزد واحد، موحی اجتماع‌ی را بیندازند. رقت به سمت کاندیداهای متعدد حزبی در حالی است که اصلاح‌طلبان علاوه بر تجربه اسفند ۹۸، تجربه انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۸۴ را هم دارند، گرچه در آن انتخابات به معنای دقیق کلمه احزاب صحنه‌گردان انتخابات نبودند، اما ارائه نامزدهای متعدد از س‌وی جبهه اصلاحات باعث شکسته‌شدن آرا و در نهایت روی‌کارآمدن محمود احمدی‌نژاد شد که به باور مطلق تحلیلگران اصلاح‌طلب، اگر در آن انتخابات اصلاح‌طلبان بر یک فرد مانند مهدی کروبی به اجماع می‌رسیدند، فاتح انتخابات بودند. اگرچه مرعشی در گفت‌وگوی اخیرش گفته «تشکیل یک نهاد هماهنگ‌کننده جدید در دست بررسی است و فکر می‌کنم اواخر آبان یا یک تشکیلات هماهنگ جدید بتوانیم کار را دنبال کنیم»، اما با توجه به اصرار احزاب و شخصیت‌های اصلاح‌طلب بر ورود بدون هماهنگی با دیگر طیف‌های اصلاح‌طلبی، هیچ بعید نیست سرنوشت این شورای جدید که مرعشی از آن یاد می‌کند، مشابه سرنوشت پارلمان اصلاحات شود. به هر رو، باید دید آیا اصلاح‌طلبان و رهبری این جریان می‌توانند تا ماه‌های آینده تمام این چندپارگی‌ها را سامان دهند یا خیر؟

نیز به ماجرای خروج آمریکا از برجام اشاره کرده و گفته بود: «ما را به مذاکره می‌خوانند، درحالی‌که خود از معاهده گریزان هستند. ما با همین دولت فعلی آمریکا به سر می‌رز ۵۰+ در گفت‌وگو بودیم، اما آثار بر عهد سلف پوشش، خط بطلان کشیدند. پاسخ ما به مذاکره تحت تحریم، نه است». در همین سفر بود که نشریه «نیویورکر» مدعی شد رئیس‌جمهور فرانسه تلاش کرد تا یک گفت‌وگوی تلفنی سه‌نفره با روحانی و ترامپ برقرار کند، اما رئیس‌جمهور ایران در جمع خبرنگاران اعلام کرد آن را نپذیرفته است. چندی‌پیش آمریکا تحریم‌های بیشتری را علیه ایران اعمال کرد، اما در کمتر از یک ماه مانده به انتخابات آمریکا، دونالد ترامپ باز از مذاکره با مقامات ایران سخن می‌گوید.

وزاری که نماندند

برخلاف دولت اول حسن روحانی، چالش‌های اقتصادی از سال ۹۶ به بعد چنان زیاد شد که ترکش آن به وزرای کابینه نیز برخورد کرد و چند وزیر اقتصادی دولت دوازدهم از ادامه راه بازماندند. علی ربیعی، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی که دو بار استیضاح شده بود، در مرداد سال ۹۷ از سوی مجلس برکنار شد. مسعود کوکو کوبی، وزیر امور اقتصادی و دارایی نیز تنها یک سال در این پست باقی ماند و در شهریور ۱۳۹۷ از سوی مجلس استیضاح و برکنار شد. محمد شریعتمداری، وزیر صنعت، معدن و تجارت نیز که در آستانه استیضاح از سوی مجلس بود، به ناگهان در مهر ۱۳۹۷ استعفا داد، اما از س‌وی روحانی به‌عنوان وزیر وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی به مجلس معرفی شد و جالب آنکه رای نیز آورد. برخی از وزرای دولت دوم روحانی نیز خود از قطار کابینه پیاده شدند؛ عباس آخوندی، در مهر ۱۳۹۷ با انتشار نامه‌ای به سه استعفا‌ی قبلی خود اشاره کرد و به‌طور رسمی از وزارت راه و شهرسازی استعفا داد و رئیس‌جمهور نیز آن را پذیرفت. حسن قاضی‌زاده‌هاشمی، وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، در دی سال ۱۳۹۷ به دلیل بودجه کمی که به بخش سلامت تخصیص داده شده بود، استعفا داد و محمد بطحایی، وزیر آموزش‌وپرورش نیز در خرداد ۱۳۹۸ استعفا داد و رفت. محمود حجتی، وزیر جهاد کشاورزی نیز در آذر ۱۳۹۸ استعفا داد و رضا رحمانی، وزیر صنعت، معدن و تجارت نیز در اردیبهشت اسمال از سوی حسن روحانی برکنار شد. پس از آن رحمانی در نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور نوشت که محمود واعظی او را تهدید کرده که اگر برای احیای دوباره وزارت بازرگانی با نمایندگان مجلس لابی نکند، باید استعفا دهد، اما او قبول نکرده است. مهم‌ترین استعفا اما به محمد جواد طریف، وزیر امور خارجه، برمی‌گردد که در اسفند سال ۹۷ بعد از انتشار خبر حضور کوتاه بشار اسد در تهران و ملاقاتش با مقام معظم رهبری و حسن روحانی، رئیس‌جمهوری، اتفاق افتاد. او در یک پست اینستاگرامی از مردم سیاست‌گذاری کرده و از کاست‌ها و کوتاهی‌ها در دوران خدمت پوزش خواسته بود، با این حال حسن روحانی با این استعفا موافقت نکرد و طریف به وزارت‌خانه بازگشت.

اعتراضات آبان ۹۸

بعد از آنکه دولت در ۲۴ آبان سال گذشته تصمیم گرفت قیمت بنزین را افزایش دهد، موجی از اعتراضات سراسر کشور را فرا گرفت که موجب درگیری و خسارت به اماکن عمومی و دولتی شد و تعدادی نیز کشته و زخمی شدند. **ادامه در صفحه ۳**

شوّاف پارلمان نشینی با طرح استیضاح روحانی

اما هیئت‌رئسه طرح سؤال از او را اعلام وصول نمی‌کند. اقتدار مجلس کجا رفته است که هیچ‌کس پاسخ‌گوی وضعیت موجود نیست؛ آقای قالیباف، چرا ما نمایندگان نمی‌توانیم رئیس‌جمهور را حداقل به مجلس بکشانیم و سؤال کنیم؟ نیک‌بین از هیئت‌رئسه مجلس خواست طرح سؤال از رئیس‌جمهوری که به گفته او «دو ماه است به هیئت‌رئسه ارجاع شده و هیئت‌رئسه آن را اعلام وصول نمی‌کند» در دستور کار قرار دهد و به مشکلات اقتصادی بریزد.د. علیرضا سلیمی، نماینده محلات در مجلس هم بدون اینکه نامی از حسن روحانی ببرد، او را «ترو» خواند که «دو ماه است می‌ترسد از دفتر کارش بیرون بیاید». او به کتایه خطاب به حسن روحانی گفت: «آن آقا که از پشت شیشه ماشین نظرسنجی می‌کند نمی‌داند مردم چه فشاری را تحمل می‌کنند». سلیمی خواستار کشاندن روحانی به مجلس و توضیح او درباره آنچه تغییر در ارقام بودجه عنوان کرد، شد.

علیرضا نطری، نماینده مردم شهر خمین در مجلس در توییت‌تر خود اعلام کرد: طرح استیضاح و عدم کفایت رئیس‌جمهوری آقای حسن روحانی با ۲۰ عضو در حال جمع‌آوری امضا می‌باشد. کم‌کاری، ضعف، سستی، ناتوانی و عدم کفایت در اداره قوه مجریه به شکلی که آثار آن در آشفتنگی،

رئیس‌جمهور:

به دنبال مقابله

با نوسانات قیمتی هستیم

● **ایسنا**: رئیس‌جمهور در جلسه ستاد هماهنگی اقتصادی دولت، حمایت از معیشت خانوار را از بزرگ‌ترین دغدغه‌های کنونی دولت دانست و گفت: برنامه‌های دولت در حوزه معیشت مردم و اقتصاد خانوار ایجاد ثبات و توازن منطقی در قیمت کالاهاست. با تشدید نظارت‌ها به دنبال کاهش نوسانات قیمتی هستیم که غالباً با ایجاد جو روانی کاذب از سوی برخی سودجویان رقم می‌خورد. حسن روحانی با تأکید بر ضرورت حفظ آرامش سیاسی حفظ آرامش و قلابت‌های متعدد از س‌وی جبهه اصلاحات و منازعات شوند و اجازه ندهند برخی افراد معدود با انگیزه‌های گروهی، جناحی، مقطعی و زودگذر سیاسی زمینه‌ساز تحقق آرزوهای شوم به‌خواهان این سرزمین شوند. او با بیان اینکه دولت بخش خصوصی را موتور محرک اقتصاد کشور می‌داند، گفت: حمایت‌های مهم‌جانه از افزایش نقش این بخش در اقتصاد و واگذاری میدان تولید و صادرات، به‌ویژه شرکت‌های دانش‌بنیان، جایگاه مهمی در سیاست‌های اقتصادی دولت خواهد داشت. روحانی با اشاره به اینکه سیاست‌گذاری پولی در دهه‌های گذشته با بی‌ثباتی همراه بوده است، عنوان کرد: اقدام بانک مرکزی تدبیری به‌موقع و مهم برای مدیریت نرخ سود با تکیه بر سازوکار بازار است و نه بر پایه روش‌های دستوری که ثبات بازار را بر هم می‌زند، بانک مرکزی برای هدایت نرخ سود بین‌بانکی از ابزارهای قانونی و بازار باز استفاده کند. عملیات بازار باز، حرکتی مفید برای به‌جریان‌انداختن اوراق دولتی و تدبیرگی و تدبیری مهم برای ترتیب مشارکت مردم و پویایی آنها در بازار محسوب می‌شود.

رئیس قوه قضائیه:

اقتضانات اقتدار با اعمال خشونت تفاوت دارد

● **میزان**: رئیس قوه قضائی در صبحگاه مشترک ستاد فرماندهی ناجا با بیان اینکه نیروی انتظامی ما باید نیرویی مهربان، با تدبیر و مقتدر جلوه کند، گفت: تمامی عزیزان در نیروی انتظامی و در جای‌جای کشور برای حفظ نظم و امنیت تلاش می‌کنند و به‌مجاهدانه نمی‌گزاندند افراد قانون‌شکن، جنجارشکن و شرور، امنیت مردم را به مخاطره بیندازند لذا صمیمانه از ایشان در این حوزه‌ها تقدیر می‌کنم. ابراهیم رئیسی افزود: اولین مؤلفه اقتدار جامع‌ه و نیروی مقتدر، دین‌مداری و ایمان به خداست؛ آنچه به انسان قدرت می‌بخشد، ذات مقدس کبریایی است. قدرت و توانایی از آن اوست، انسان‌های مؤمن به خدا و کسانی که دین‌مدارند، به اعتبار ارتباط با قدرت لایزال الهی، قدرتمند هستند. او با بیان اینکه اقتضانات اقتدار با اعمال خشونت تفاوت دارد، گفت: امروز پلیس در برخی نقاط جهان مورد نفرت مردم است. در آمریکا پلیس منظور است؛ چون خشونت را در میان معترضان پیشه کرده است. اعمال خشونت با نشان‌دادن قدرت سلاح و جایگاه، بر مردمی که امروز در میدان در آمریکا و اروپا عدالت‌خواهی می‌کنند و زانو را بر سر گلولی آنها قراردادن و صدای آنها را خفه‌کردن، اقتدار نیست. رئیس دستگاه قضا، قانون‌مدربودن برای نیروی انتظامی و همه نیروها را نکته مهم و محوری دانست و افزود: امروز عزیزان ما که کار انتظام‌بخشی در جاده‌ها و شهرها را بر عهده دارند، کار مهمی را انجام می‌دهند و باید با جدیت و قانونمندانه این موضوع پیگیری شود تا روزبه‌روز شاهد کاهش جان‌باختن هم‌وطنان در جاده‌ها و شهرها به دلیل بی‌نظمی‌ها باشیم.

هیئت‌منصفه جرائم مطبوعاتی و سیاسی:

هیئت‌منصفه نعمت احمدی را مجرم دانست

● **ایسنا**: سخنگوی هیئت‌منصفه جرائم مطبوعاتی و سیاسی از برگزاری دومین دادگاه جرائم سیاسی در داد و گفت: دومین پرونده جرم سیاسی در شعبه ۹ دادگاه کیفری یک استان تهران با حضور هیئت قضائی به ریاست قاضی محمدی‌کنکولوی و با حضور هیئت‌منصفه جرائم مطبوعاتی و سیاسی برگزار شد. وی اظهار کرد: پس از تفهیم اتهام، نعمت احمدی به‌عنوان متهم جرم سیاسی با اتهام نشر اکاذیب دفاعیات خود را شرح داد. احمد مؤمنی‌راد افزود: با اتمام دفاعیات متهم، هیئت‌منصفه پس از استماع سخنان شاکي و مشتکی‌عنه و مطالعه پرونده آنان تشکیل جلسه داد. هیئت‌منصفه به اتفاق آرا آقای نعمت احمدی را مجرم و هم‌چنین با اکثریت آرا درعین حال مستحق تخفیف دانست. بر اساس این گزارش، نعمت احمدی پیش‌تر گفته بود: من در مصاحبه‌ای با روزنامه آرمان مطالبی را مطرح کردم‌که سازمان بازرسی کل کشور علیه من شکایت کرد و آن را هیئت‌منصفه جرائم مطبوعاتی و سیاسی برگزار شد. برای ماده یی و دو قانون جرم سیاسی کیفرخواست برابم صادر شد. در اولین جلسه دادگاه جرائم سیاسی در ۲۰ مهر، علیرضا زاکانی به‌عنوان متهم به ارتکاب جرم سیاسی بابت مصاحبه در برنامه تلویزیونی تهران ۲۰ شبکه ۵ سیمای جمهوری اسلامی با شکایت وزارت اطلاعات مبنی بر نشر اکاذیب در دادگاه حضور یافت که هیئت‌منصفه او را مجرم نشاخت.